

Кіровоградська обласна
бібліотека імені
П. П. Кривого
ІНВ. №

ВИХОДИТЬ З 5 ГРУДНЯ 1939 РОКУ

МОЛОДИЙ КОМУНАР

субота 11 січня

№ 2(4185)

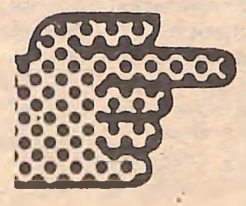
ЦІНА 1 КРБ.

ІНФОРМАЦІЙНО - ПУБЛІЦИСТИЧНИЙ ТИЖНЕВИК

92

Мал. В. Русіна.

"ОСОБИСТЕ ЖИТТЯ" —
традиційна рубрика "МК".
Чергова публікація —
вже у наступному
номері газети.

НЕ РОЗСТАНУСЬ З КОЗАКАМИ...

В Олександрівському районі з'явилися козачата: спочатку в школі-інтернаті, а потім в інших школах району. В інтернатах, зокрема, претенденти на звання козачат мусили розповісти, хто такі козаки і як почесно ними бути. Аж тоді писар зачитав рядки козацької грамоти, згідно з якою щойнопопсовані козачата стали дійсними громадянами Української суверенної держави. На ознаку цього вони виконали гімн "Ще не вмерла Україна", кот-

рий і сповістив про початок великого свята "Козацькими шляхами", що триватиме цілий рік.

У Івангородській десятирічці старшокласники теж стали козацатами, і не відкладаючи на потім, обрали гетьмана своєї паланки /піонерської дружини/. Кожен клас тепер називається братством, а голова ради загону — старшим братчиком.

Раніше красувалися у червоних галстуках, тепер хизуватимось в червоних шароварах?

Наш кор.

ДЕРЕВ'ЯНІ МАРКИ

Початок Нового року ознаменувався, крім шокуючих вражень від цін, порожніх прилавків та купонізації, ще й частковим паралічем поштової служби. Уже давно в деяких районах обласного центру газети кладуть в скриньки раз на два-три дні, а наша газета доходить до сільських жителів, трапляється, аж у вівторок замість суботи. Але тепер стало практично неможливо не тільки одержати, а й відправити листа. За кордон не приймають узагалі, а "по Союзу" сказано, що один пакет має коштувати 50 коп. замість колишніх 10, однак марок ніяких для додаткового наклеювання не продають. Ще й погрожують, що відправлені старі конверти будуть повертатися. Отже, поштовики й за умови відсутності марок не зостаються без роботи — вони відфутболовуватимуть назад нашу кореспонденцію. А що лишається нам — посилати листи з голубами? Чи наклеювати на конверти замість марок карбованці?

І. КУЗНЕЦОВА.

Мелані живе в Німеччині, їй 12 років. Вона завітала в поштову класу. Дитя народилося раніше строків, але з нормальною вагою — 2630 грамів. Молода мама ставилася до своєї донечки, як до улюбленої ляльки, хоч і дуже ніжно про неї турбується: правильно обходити маленьку допомагає їй 29-річна бабуся.

Оголошено голодування архієпископів Владивостокський і Приморський Миколай, попросивши благословення у патріарха Московського і всієї Русі Алексія II. На цей крок його штовхнули сибіри, добитися повернення церкви приміщення колишньої консисторії, в якому тепер розташована державна установа.

Київський динамівець Ахрік Цвейба названий найкращим футболістом України 1991 року читачами газети "Молодь України", а також спортивними журналістами засобів масової інформації республіки, які взяли участь в опитуванні газети "Голос України". До речі, чутки про негалийний перехід 25-річного Цвейби в один із зарубіжних клубів дещо перебільшені. Поки що Ахрік — в "Динамо" і грає в першому національному чемпіонаті України.

Звізд Гамсахурдіа, залививши Тбілісі, прихилив з собою частину грузинського золотого фонду. З його втечею, вважають політологи, можливо, все ще тільки починається. Важко гадати, які часи чекають Грузію, як і всіх нас.

Баночка тушкованого м'яса коштує у комісійних магазинах Санкт-Петербурга 30 карбованців. Та справа навіть не в ціні, а в тому, що це м'ясо взагалі безкоштовне, бо прийшло по каналах гуманітарної допомоги. За крадіжку її, вважає коментатор телевізійної програми "Вісті", треба запровадити кримінальну відповідальність, адже більша частина гуманітарної допомоги розкрадається й осідає у комерційних магазинах.

У новорічну ніч облив себе бензином і підпалив 25-річний німець, що приїхав туристом у Чехословаччину. Очевидці розповідають, що до самозалашення хлопця бігав напівголим по селу. Подум'я вдалося погасити ручним вогнегасником, після чого потерпілого літаком відправили в Прагу. Згоріло 95 процентів шкіри. Свідки стверджують, що у нього транслає сварка з подругою, уроженкою цих країн.

У Курську трапився інцидент, що завершився без втручання міліції. Група підлітків-хлопців причепилася до двох юних дівчат. Знали б вони, з ким чають справу.

Один хлопець, друзі називали його Серьогою, наряд чи зможе проловити свій рід, двох інших постраждали менше. Дівчата виявилися із секції кунг-фу і до того ж не зловтіли. Через інформаційну службу часопису "Курський соловей" вони попросили одного з нападників зайти за загубленим кроковом.

О. ПИЛИПЕНКО,
м. Кіровоград.

ВРЕШТІ "ДЕД НА БАБУ РАССЕРДИЛСЯ..."

Новорічні свята для наших дітей продовжуються — Дід Мороз і Снігуронька чекають їх в будинках культури, театрах, на площах і майданчиках.

Довелося побувати на дитячому ранку, що проходив 7 січня в ляльковому театрі обласного центру. До дітей, що зібралися навколо ялинки, вийшла бабуся з української казки "Колобок", яка звернулася до маленьких гостей рафінованою російською мовою. Не забарилася чи то Баба Яга, чи то Шапокляк, яка правда, тут же перетворилася в Чорта чи то в Змія-Горинича. Щоб справити більше враження на дітей, казкове /?/ створіння компенсувало непереконливість своєї ролі грайливим пощипуванням юних учасників свята.

Запропонували господарі й виставу. Я б сказала, виставу-коктейль із кількох казок — було тут і про Колобка, і про Ріпку, і про Мишку, що мало не розбила золоте яєчко, і знову ж — українські лише казки, все інше — мова, одяг, приказки, загадки — російське. Була навіть балалайка. Так, ніби живемо ми не в Кіровограді, а в Нижньому Новгороді. Якщо актори так дбають про знання дітьми традицій народів світу, то чому б не показати цю виставу в дусі туркменського чи болгарського фольклору?

Усе це відбувалося в перший день Різдва. Тим більше образливо, що організатори не запропонували гостям дитячий вертеп, варіантів якого зроблено немало, і художня проба їх досить висока.

Рівень культури, продемонстрований на новорічному святі в ляльковому театрі, вже дає свої результати. На тому ж святі дев'ятирічний хлопчик, вийшовши до ялинки гордо заявив:

— Я прочитаю вірша, якого ми склали разом з мамою!

І прочитав:

"Жили-були дед и баба.
Ели кашу с молоком.
Дед на бабу рассердился:
Бах по пузу кулаком!"

Або приходять підлітки колядувати і замість багатоголосих, дотепних, філософських колядок заводять таке:

"Пусть ваша жизнь течет рекой
Среди цветущих берегов..."
Чому навчили, те й знають.

С. ОРЕЛ,
м. Кіровоград.

ЧЕРЕВИКИ ХОЧУТЬ КАШІ

Пристойне й навіть абияке взуття вже давно придбати практично неможливо. Доношуємо що є, але ж чоботи не вічні й усе одно колись порвуться. А зараз як ніколи важливо продовжити їхнє життя. Змащували взуттям кремом, він зник, стали мазати вершковим маслом, щезло й воно, перейшли на крем для обличчя /ринкова ціна від 35 до 150 крб. баночка/. Дірок, однак, кремом не залатаєш.

обланих каблуків теж не прилаштуєш. До майстерень же хоч не заходь: у Кіровограді, наприклад, взуття в ремонт перестали приймати зовсім. Пояснення — немає матеріалів для лагодження, зокрема спеціального клею. Не виключено, що скоро доведеться підв'язувати підшви вірвовочками /шнурки — 10 крб. пара/.

Наш кор.

У Кіровоградській бібліотеці ім. Бойченка під час зимових канікул і прохолодних вечорів діти та молоді люди збиралися навколо ялинки. Змащували взуття кремем, він зник, стали мазати вершковим маслом, щезло й воно, перейшли на крем для обличчя /ринкова ціна від 35 до 150 крб. баночка/. Дірок, однак, кремом не залатаєш.

Фото В. РІПШТИНОВА.

В ОБЛОЗІ

Телефонний зв'язок перервано вже чотири тижні, огорожу навколо приміщення розламали, з жерл колодязів хмарами піднімається пара — пошкоджена каналізація і гаряча вода проходить скрізь, де можна, захисники приміщення і вдень, і вночі перебувають на своєму робочому місці. Що це? Тбілісі? Степанакерт? Ні, шановні, це ресторан "Вечірній", що в обласному центрі.

А всі ці зимові й новорічні подарунки організували для "Вечірнього" робітники котельної, що на Башкирській. За давно усталеною традицією свої ремонтні або профілактичні заходи вони проводять не влітку, а взимку, керуючись, мабуть, почуттям жалю до зеленої травички та квіточок. Одне, що їх дивує, це позиція персоналу "Вечірнього". "І що то за люди? — міркують в котельній. — Невже їм травички не шкода? Ну ночують в ресторані, щоб не пограбували, ну немає

зв'язку, ну вичерпують воду з підвальних приміщень. Так зате літом у них спокій! А вони скарги пишуть в органи влади та правоохорони. — Головна їх біда, — переконаний майстер котельної С.В. Івахно, — в тому, що біля ресторану немає "зони відчуження", яка б дозволяла проводити роботи без шкоди для приміщення.

А значить, так їм і треба. Залишити заклад, в якому маса алкогольних напоїв, без сигналізації, ламати огорожу з кованого заліза, фрагменти якої таємничо зникають, перетворювати дороги та навколишню територію у чортзна-що, переслідуючи, певно, одну мету — зробити з охайного ресторану, де й на поріг не кожного пустять, демократичну забігайлівку, відвідувачам і адміністрації якої все було б байдуже.

Наш кор.

СХОТІЛИ ПОСЛУХАТИ МУЗИКУ...

"Красти — так музику", — вирішили перед новорічними святами двоє братів Сашко і Дмитро Кузьміни. І потягли з квартири Салових магнітофон з касетами. Виласка, причому не в перший раз, правда, виявилася невдалою — міліція знайшла.

Кузьміни, на жаль, не єдині, хто займається такими справами. Підліткова злочинність не дивує сьогодні ні міліцію, ні численні вищестоящі організації — звикли. Можна було б не звернути увагу і на цю крадіжку — рядова, якби не вік Кузьмініх. Старшому Дмитрикові — 11, меншому Саші — 6, ще й до школи не ходять. Але за братами уже тягнеться ціла низка "подвигів". Місяцем

раніше, у листопаді, обікрали в одному з будинків по Добровольського підвал з консервацією, а в серпні Дмитро разом з колишнім "колегою" по 25-й школі Славиком Проценком надумали "взяти" комісійний магазин "Оксамит", що на Центральному ринку. Зайшли у нього перед самісіньким закриттям, сховалися, а коли всі розійшлися, почали складати речі. Причому брали й імпортний магнітофон, і дитячі сандалики, і телефонний апарат, і леза для бриття. Одним словом, коли згодом компетентні люди підрахували, вийшло більш як на 12 тисяч карбованців.

Хочі пішли на таку "серйозну операцію", а вели себе по-дитячому — включили магнітофон,

вирішили послухати музику... Там їх і застукав наряд патрульно-постової служби.

Доля цих братів може бути незavidною — не тільки тому, що вони уже пішли по слизкій стежині, а ще й тому, що це не непокоїть їхніх батьків. Тетяна Павлівна й Сергій Володимирович Кузьміни займаються вирішенням особистих проблем, а діти полишені самі на себе.

Дмитрові, мабуть, "світить" спецшкола, а Сашкові й меншій сестричці — дитячий будинок, якщо батьки будуть позбавлені своїх прав. Відповідні документи уже збирають.

О. ПИЛИПЕНКО,
м. Кіровоград.

ПАРТІЯ ЛЮДЕЙ ПОХИЛОГО ВІКУ?

Установча конференція Соціалістичної партії України в північній області проходила останньої суботи 1991 року. Делегати, а їх, за даними мандатної комісії, було 73, сиділи в палатах і кожухах у холодному залі засідань Кіровоградського /м.Кіровоград/ райвиконкому. Правда, чоловіки були без шапок. Це дало змогу визначити вік присутніх — сині потилиці, гладенькі лисини свідчили, що сиділи під зорею комуністичного майбуття довелось прожити довгі роки. А щоб ця зоря Ілліча не згасла, вирішили згуртувати найбільш переконаних і не зрадивши ідеалам марксизму-ленізму людей, та створити нову партію, що успішно й зробили, обравши головною обласною комітету СПУ Миколу Ілліча Садового.

На конференції були як правило ті, хто твердо вірив і вірить ленінським ідеям, хто був і, як вони самі казали, залишився комуністами і сьогодні. Коли ж заборонили діяльність КПРС (на Україні КПУ заборонили через причетність до державного перевороту), цим людям, їхнім однодумцям не залишалося нічого іншого як спробувати продовжити "православ'я" в іншій партії.

На рівні України установчий з'їзд СПУ відбувся до обласної конференції. Виникає закономірне запитання, чому події відбувалися за принципом: "верхи" вказують "низам"? У нашій області "низи" /тобто районні центри, села/ розворушували, "верхи", або іншими словами ті, кому належала роль організаторів нової партії.

Партія, яка забалакала народитися, об'єднала в свої ряди людей, котрі

вірять у соціалізм, хочуть його будувати. Комуністичному майбутньому уваги майже не приділяли, якщо не рахувати висловлювань деяких учасників конференції.

Голова оргкомітету по створенню обласної організації Соціалістичної партії України Микола Ілліч Садовий /до припинення діяльності КПУ — секретар парткому Кіровоградського педінституту/ у своєму виступі заявив, що новостворену організацію будуватимуть такою, якою її бачив Ленін, що вона успадковує від КПРС і КПУ ті ідеї побудови справжнього суспільства, в якому праця і талант людини цінюються перш за все.

— Наше кредо — заводи і фабрики робітникам, земля — селянам, влада — Радам, — заявив М.І.Садовий.

Далі він говорив про школу, якої завдала система комуністам, як їм заважали і заважають своїми висловлюваннями окремі політики. Наголошувалося, що партія відстоюватиме принципи колективної власності, виступатиме проти експлуатації людини людиною, проти відчуження людей від засобів виробництва.

Мене, як людину, це без сивини, цікавило на самперед, а як же партія, що народжується, впливатиме на молоді, чим їй допомагатиме, як співпрацюватиме з молодіжними організаціями? Адже всі ми добре знаємо: якщо молоді не переконаєш аргументами, самим життям — не матимеш майбутнього.

Так як комуністи раніше залізно тримали комсомол, який монополістично об'єднував молоді, думаю, що тепер запропонують чітку про-

граму чи хоча б якийсь перелік заходів на співпрацю. Микола Ілліч зронив лише, що нова партія відстоюватиме інтереси людей праці, особливо молоді, малоімущих.

Щоб не повертатись до молодіжного питання, зразу висловлю думку на основі побаченого та почутого: це питання серйозно не розглядалось. Заклики, мовляв, давайте йти до юні, розповідати їм про війну, про минуле нічим конкретним поки що не підкріплялися.

Отак сидів і думав, а що нового мені зможе розповісти хтось з цих людей, чим переконає? Одною згадкою про мінуле? Це вже не сприймається. Чим можна переконати школяра, котрий за свої випрошені в батька копійки не купить в магазині навіть зошит? Просто так до молоді вже не підеш, бо, чого доброго, вона ще й не захоче не те що дискутувати, а навіть слухати.

Лозунгові речення типу, що рух людства до наукового соціалізму незаперечний, що головна мета новонароджених, як у всі часи і за всіх генсеків колишньої КПРС — служити людям і багатю чого подібного, сидіючи в холодному залі, сприймалися тихо й спокійно. Люди, ці були делегатами установчої конференції, вірили в правоту ідеї.

Говорачи, що ліберальна буржуазія не повністю, то поступово приходить до влади, присутні не відмовилися від боротьби за владу. Створюючи партію парламентського типу, делегати прекрасно розуміли, що втілити свої ідеї значно легше через тих, хто сидить у керівних державних кріслах. Віддамо належне вже членам СПУ, сьогодні вони небезрезультатно витрачали час, об-

говорюючи саме це питання. Встигли навіть обговорити тактику виборної боротьби. Це, звичайно, на майбутнє.

Зал ожив, коли Микола Ілліч промовив: "...прогноз наступного показує, що СПУ на найближчих виборах переможе".

Кожна серйозна партія ще з ленінських часів розпочинає свою діяльність із створення газети. Наші земляки, вірні марксистсько-ленінським традиціям, не відступили від цього. Виступаючи обіцяли, що перший номер вийде у січні. Забігаючи наперед скажемо, що редактором газети став Микола Микитович Волок /до припинення діяльності компартії — секретар колишнього Кіровоградського обкому КПУ/.

Юрій Петрович Сурмін, доцент педінституту заявив, що дана партія соціалістичної орієнтації оформившись організаційно, повинна докласти максимум зусиль, аби надалі розвиватися, що їй треба крок за кроком підніматися сходами до цивілізації, що вона повинна впливати на маси. Як це збираються робити наші земляки, я не почув, але повністю погодився із застереженням Юрія Петровича, що партія може стати партією пенсіонерів, і остаточно в цьому переконувачився, коли до мікрофона вийшла одна з молодих представниць — робітниця Світлана Нікора. Нічого поганого про цю жінку ніхто не сказав, але коли на такий потенціал спиратимуться соціалісти, дехто з яких сам дивувався сказаному Світланой, то з розвитком партії як такої доведеться зачекати до розсудливішого поповнення.

Досить слушна пропозиція висловлювалася

щодо співпраці з традиційним козиром жіноцтва, які політикою сьогодні не з великим бажанням хочуть займатися.

Микола Микитович Волок, як і попередні його соратники по партії, в основному говорив про підготовку до передвиборної боротьби, закликав присутніх не втрачати надії на успіх, ширше використовувати такі форми впливу як плакати, мітинги, пікети.

З виступів членів оргкомітету по утворенню СПУ прозвучали заклики до співробітництва з іншими партіями. Говорилось, що багато депутатів різних рівнів є прихильниками СПУ, що про цей фактор у нинішніх умовах аж ніяк не можна забувати.

— Особисто мене здивували пропозиції про оголошення мораторію на випадки інакомислячих, у відповідь ми мовчати немо. Якщо передати це не дуже переконливими словами з залу, то можна зрозуміти й так: "мовчати немо, аби не зачелитись". Чи не означає це, що в соціалістів малувато пороху в пороховницях для дискусій у соціалістів аби підняти народ, до опонентів і переконанням довести правоту, малувато?

Дехто з виступаючих особливою скромністю не відзначався і сипав звинуваченнями на всіх і вся, сумуючи за безповоротним комуністично-майбутнім минулим. Так, голова правління одного з колгоспів Новоукраїнського району Олександр Федорович Вергун розповів про "комунізм", при якому живуть його грудівники, наголосив, що нема кращого ніде, як у них. Сумом були наповнені слова Олександра Федоровича, коли він говорив про перебудову. Не витерпів, нарікнув: "...де взялася та перестройка і хто її придумав, — а через декілька речень запершив свій виступ вже

традиційним козиром колишніх членів КПРС, — поки були комуністи, було що їсти".

Дісталось і М.С.Горбачову, отому "предателю, которого иначе назвать нельзя". — так про колишнього генсека колишньої КПРС та колишнього Президента колишнього Союзу висловилась Тамара Федорівна Хомінська, голова міської Ради ветеранів. Інші виступаючі підтримали Тamarу Федорівну в тому, що варто активізувати організаційську роботу в масах.

Взагалі, дух на установчій конференції панував комуністичний. Віра була, й бажання працювати. Єдине, що видалося дивним: не всі розуміли, що починати їм доведеться з нуля, що нема могутньої керівної та спрямовуючої сили. Правда, і в політичних конкурентів СПУ малувато успіхів опинились в державних кріслах: можна бити одним козиром — підвищенням цін, погіршенням соціальних умов. Хоча усе-таки варто було б окрім докорів та нарікань на погане життя пропонувати щось своє, конкретне і реальне.

Чи зможуть це зробити на Кіровоградщині члени СПУ, передбачити важко, хоча в 1917 році в Кіровограді, як сказав М.М. Волок, Радянську владу зуміли встановити 117 більшовиків. Прихильників їхніх ідей сьогодні серед наших земляків десь трохи більше тисячі.

Але рік далеко не 17

й...
Ю.ЯРОВИЧ,
сценар "Молодого комунара".

Є Й ТАКИЙ ЛИСТ! • Є Й ТАКИЙ ЛИСТ!

УСЕ РУХАЄМОСЬ, РУХАЄМОСЬ...

"Дорогі друзі хамелеонівської преси!"

Ми зібralися товариством за столом, на який поклали дві газети "МК": один номер за 1984 рік, другий, — за 1991. Подивилися і дійшли думки: щоб газета була популярна в цім році, варто було всім кореспондентам змінити колір, як хамелеонам.

Раніше ви висвітлювали працю робітників, селян, а зараз про видуманий рух, про демократів, про мільйонерів, ділових людей /спекулянтів/ пишете. Є такі автори, які радіють закриттю приміщень обкомів, міськкомів і райкомів КПРС. Тепер візьме верх Рух, а це дуже небезпечно для народу України. До того дорухалися, що скоро будемо голі й голодні.

Депутати, яких люди вибирали, зайнялися розслідуванням справ тих, хто хотів рухнути Горбачова, інші збирають пресконференції, що вони виходять з партії, аби втриматися в кріслі, як Мухін, щоб люди не вимагали від нього "куди ж ти рухаєш", скоро ми будемо під руїнами будинків. Ось так зарухали комунальне госпо-

дарство. А ви в своїй газеті по голівці гладите Мухіна, який вийшов з партії й перейшов на сторону Руху. Не треба... Він уже давно зруйнував комунальне господарство.

Я і мої друзі думали, що Рух є чимось особливим, за їхніх кандидатів у депутати голосували. Потім розібрались, що це гурт нечистоплотної публіки, куди увійшли й функціонери з КПРС, спекулянти, діячі тіньової економіки, і частина злодіїв, і ті, хто тягнеться до влади, є приклади. Ганьба всьому українському народу, що в такій організації збираються такі люди.

Ваша газета повинна прагнути, щоб наша держава стала суверенною, незалежною від різної "шпани", різних імперій. Бачте ж, що ті рухівці розслідують, що там роблять у Москві, та хто кому співчував. Підтримують стосунки з підпіллям тіньової економіки, з грабіжниками. Нам Москва не потрібна, там самі розберуться.

Я і мої товариші вважаємо, що Україна стала самостійною й незалежною. Потрібно, щоб всі засоби масової

інформації спрямовували свою діяльність на єдність українського народу, укріплюли нашу державу, а не розхитували її. А такі як Рябокін, Гордовий та Мухін починають гратися в котички-мишки, політизувати, аби нероби сиділи в своїх кріслах. А люди нехай живуть чи існують в голоді, холоді і голі, тому що штани мені дали в магазині на три роки.

Отакій Рух потрібно заборонити, бо він є запалювачем для людей, і збираються туди всі нечистоплотної, котрим потрібен комерційний банк, обмін карбованців на долари та інші махінації. На Україні не повинно бути мільйонерів, не треба давати обкрати народ. Ось вони й об'єдналися в Рух. Про яку демократію говорити?

Настала зима. Депутати-рухівці пальцем по пальцю не вдарили, аби до неї підготуватися, а все політизують, політизують. До зими не готові, особливо комунальне господарство, а ви радієте, що в нас безпартійна голова. Нехай буде і безпартійний, але й із головою.

І. БУРЯК,
м. Кіровоград.

Олександр РОЗЕНБАУМ, відомий автор і виконавець своїх пісень, провів у Москві серію із восьми благодійних концертів під спільною назвою "Вони могли б жити". Всі гроші за них артист направив у товариство Червоного Хреста і Червоного Півмісяця Нагорно-Карабахської автономної республіки, Азербайджану, Вірменії, Грузії, Литви, дітям Південної Осетії, командуванню внутрішніх військ для сімей військовослужбовців, загиблих в результаті міжнародних зіткнень. Це не єдині концерти, на яких артист працює безплатно. Багато їх лишилось позаду, багато ще попереду. Адже, скільки людей живе сьогодні в горі, голоді й холоді, скільки їх з'явиться ще у цьому році. "Багаті повинні допомагати бідним", — вважає Олександр Розенбаум. Якщо не вони, то хто ж?..

— Олександр, чим викликає ваше бажання провести ці благодійні концерти?

— Усе, що відбувається сьогодні в нашій країні, мене дуже тривожить і я не можу бути байдужим до страждань і горя безвинних людей.

— Концерти об'єднані спільною назвою "Вони могли б жити". Поясніть зміст цих слів.

— Свою програму я присвятив жертвам міжнародних конфліктів. Гроші вирішив передати товариству Червоного Хреста: саме воно є для мене уособленням милосердя. Адже я сам за освітою лікар. Розумієте, справа кінець кінцем не в тих грошах, які вдалось заробити під час виступів. Для мене концерти — в першу чергу можливість сказати людям, що найголовніше — це не національність. Для мене немає ні татар, ні євреїв, ні грузинів, ні осетинів, ні вірменів, ні азербайджанців. Для мене є люди і нелюди. Коли я бачу, що люди підбурювані нелюдьми, убивають один одного — це вже настроює не на ліричний лад.

— Як ви ставитесь до масового виїзду людей із нашої країни?

— Ради Бога, кожна людина має право жити там, де вона хоче. Це прекрасно, що люди одержали можливість виїжджати. Але я живу тут і нікуди їхати не хочу. Навіть тим, хто доведений до відчаю, вважаю треба трохи приборкати свої почуття. Там ми все одно чужі. Краще бути людиною світу. Я їжджу скрізь, але завжди повертаюсь додому.

— На ваші концерти з зарубіжжя приходять тільки російськомовна публіка?

— Тепер уже ні. Я не бард, а музикант. Ми слу-

хасмо Мірей Матьє, не розуміючи французької і нам подобається її спів. Пісня "Вальс-бостон" — це музика, а не мелодекламація. За п'ятирічним контрактом з американською фірмою "Стейч Дор" я працюю на всій земній кулі. Звичайно, на початку концерту виконую декілька пісень англійською мовою, решту — російською.

— Що для вас найважливіше в житті?

— По-перше, вважаю, що кожна людина повинна робити свою справу про-

фесійно і чесно. Вона повинна бути доброю — це друге. І третє — не заздрісною. Для мене особисто найголовніше в житті — робота: як і для будь-якого нормального чоловіка, а потім — сім'я.

— Декілька слів про вашу сім'ю.

— Сім'я, дім — надійний тил у будь-якій життєвій ситуації. Дочка навчається в школі. Дружина — теж медик, поділяє зі мною тяготи гастрольних переїздів. Постійним моїм супутником є собака бульдог'єр по кличці Лакі.

— Декілька разів ви були в Афганістані. Мій знайомий фотокореспондент із "Красної зvezди" розповідав, що вам удалось проникати на такі небезпечні ділянки, куди не пускали навіть його. Навіщо було так ризикувати?

— Я приїхав в Афганістан не тому, що мене цікавив на той конкретний момент факт справедливості чи несправедливості даної війни. Добре дискутувати про ці категорії, сидячи за чашкою кави. Я поїхав до дітей. Хлопці, котрі потрапили в Афганістан, нігрови не гірші від тих своїх однокласників, котрих батьки

— У вас є улюблена пісня?

— Мої пісні — це мої діти. А як можна по-різному любити своїх дітей? Всі вони однаково дорогі для мене.

— Як тепер ставитесь до "одеського" циклу?

— На жаль, у деяких публікаціях мені приписувались слова про те, що я вважаю ці пісні студентськими пустошами. Нахабна брехня! Ніколи від них не відмовлявся і не відмовлюсь. Це, мабуть, одні з найяскравіших і найгарніших моїх творів. Але це пісні певного етапу мого життя, аж ніяк не раннього. Перші були про війну, про любов. Про що ще може писати хлопчик? "Одеські" пісні створювались уже в досить зрілому віці, у 24-25 років.

— Від "суто одеських" пісень ваші відрізняються і манерою виконання. В Одесі співають, м'яко вимовляючи слова, економлячи на голосних. Ви ж рубасте складні різко, по-ленінградському.

— Це й недивно — я в п'ятому поколінні пітерська людина.

— Як ви ставитесь до спорту?

— Протягом дванадцяти років, ще в шкільні роки, займався боксом.

— А як зараз властиво підтримувати прекрасну форму?

— Концерт — найкраще тренування. Він вимагає великого напруження сил — і духовних, і фізичних. А так, у вільний час, стараюсь їздити верхом: коні — це моя любов. І полювання.

— Ви любите ризик?

— Дуже, але ризик розумний. Готуюсь до зйомок грику, де треба на повному ходу з автомобіля піднятися по мотузній драбині у вертолїт. Однак я відверто сказав головному каскадеру, що якщо хоч на секунду відчую невпевненість у собі, то попрошу дублера.

— Скільки пропрацювали лікарем "швидкої допомоги"?

— П'ять років. І був непоганим лікарем. Для того, щоб працювати на "швидкій", потрібне не тільки покликання, а й особливі знання екстремальних ситуацій.

— Шлях на велику сцену починався для вас у ленінградському ансамблі "Аргонавти"...

— Цікавий був час. Ми тягали динаміки на шостий поверх на власних плечах. Наслухавшись "Бітлз", грали на різних підпільних концертах в інститутах, на танцях, одержували трішки грошей, але багато задоволення.

— Ви створили свою творчу майстерню. Що вона собою являє?

— Її завдання — пропагувати талановитих людей, котрі виступають у найрізноманітніших жанрах, шлях у неї не закритий нікому, але робота з артистами будуватиметься на конкретній основі. Зібрались разом, зробили програму... Подобається публіці — поїхали далі. Не подобається — взяли і потишеньку розійшлись.

— Якось, відповідаючи на запитання глядачів, ви сказали, що вам 40 років і 11 з них ви на сцені.

— Уточнюю: на професійній сцені. Взагалі ж на сцені я з п'яти років.

— Що для вас концерт: важка робота чи насолода?

— Перш за все, звичайно, робота. Але якщо я не одержував від неї насоло-

ди, я б не працював. Не уявляю собі, як можна займатись тим, що тобі не подобається. Люди витратили гроші, купили квитки на концерт. Я повинен зробити його так же якісно, як токар виточить деталь, чи хірург — провести операцію, чи футболіст — зіграти на полі... У мене немає відчуття, що я виходжу один перед повним залом дарувати своє мистецтво... Я на сцену йду працювати, а вже потім приходиться насолодитись.

— Для того щоб давати концерти вісім днів підряд, не одержуючи за це ні копійки, треба бути багатою людиною?

— На Заході є прислів'я "Благодійність — справа багатих людей". Людина, якій самій немає чого їсти, не зможе нікого нагодувати. Головне — це завжди залишатись людиною: якщо ти багатий, поділись з тими, хто потребує.

— Для вас благодійність — звична справа?

— На один концерт за гроші доводиться десять благодійних. За концерти в інститутах, міліції, армії, на флоті, в цехах, зонах грошей не беру. Перед ув'язненими виступаю тому, що вважаю: у будь-якої нормальної людини тисяча струн в душі і якщо у найстрашнішого рецидивіста дев'яносто дев'ять гнилих, а одна здорова, за неї і треба схопитись.

— Зараз чимало різних організацій стали приділяти увагу людям, котрі знаходяться в місцях позбавлення волі, особливо неповнолітнім. Часто це викликає неадекватну реакцію в суспільстві: сачим їсти нічого, а тут цим покидькам продукти дарують! Однак я бачив очі хлопців в колонії під Орлом, коли молоденька медсестра милосердя з доброю посмішкою роздавала коробки з гуманітарною допомогою. В цих очах не було ні краплі злоби, в деяких стояли сльози.

— Усе правильно. Я зони знаю як свій дім. Над виховно-трудовою колонією для неповнолітніх в Колпіно шефствую уже дев'ять років. У мене є постійний пропуск туди і називають мене там тато Саша. Це мої підшефні діти. Хто їх зробив такими? Можна це з'ясувати у суспільства, котре обурюється з приводу того, що їм дали поїсти? Зробили їх такими мама з татом і суспільство. Не буває "важких" дітей — бувають важкі батьки.

— Як ви ставитесь до своєї дочки?

— Дуже люблю.

— Що хотіли б їй побажати?

— Стати щасливою жінкою, хорошою матір'ю, дружиною своєму чоловікові. Мене не цікавить, ким вона стане за професією, — це вже її проблема. Постараюсь все зробити для того, аби вона стала доброю, щасливою людиною і справжньою жінкою.

— Зараз цього ви й працюєте?

— Тільки заради цього — заради людей і заради своєї сім'ї. Уявіть собі, якби всі батьки змогли зробити щасливими своїх дітей, настільки менше нещасних людей було б у нашому суспільстві.

С. ГУРАРІЙ.

Олександр
РОЗЕНБАУМ:

"Я ЗОНИ
ЗНАЮ,
ЯК СВІЙ
ДІМ"

змогли врятувати від ризику. Чому вони не повинні мати можливість спілкуватись з мистецтвом?

— Результатом тих "гастролей" став цикл афганських пісень, Центральною, мабуть, є "Чорний тюльпан". На всіх концертах публіка слухає її стоячи.

— Ця пісня буде звучати у фільмі Валерія Бортка, де знімається знаменитий італійський актор Мікеле Плачідо, хоча вважаю, що радянського офіцера значно краще зіграв би наш актор.

— Розкажіть про роботу в кіно.

— На екрани виходить картина Майорова "Втеча на край світу", знята на "Мосфільмі" — там я в головній ролі. Зараз знімаюсь теж в одній з основних ролей у режисера Плоткіна у фільмі "Щоб вижити". Граю серйозного мафіозі, але дуже порядну людину.

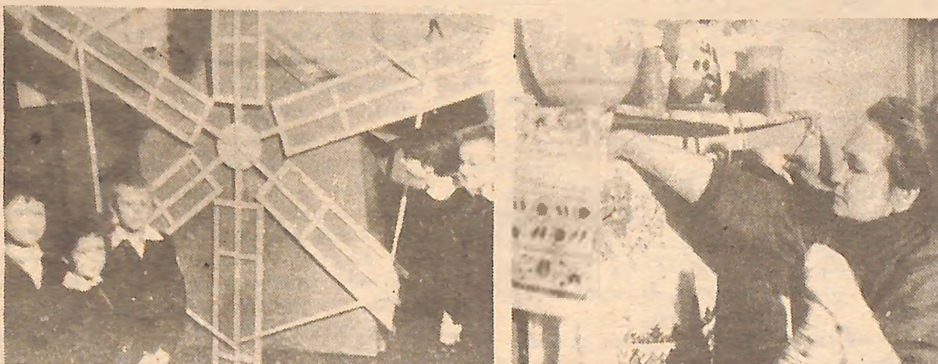
ВІТРИЛА

О, ШВАРЦ!

У п'ятнадцять років, надивившись фільмів про Геркулеса, в яких головну роль грав "містер Всесвіт" Рер Парк, Арнольд Шварценеггер захопився легкою атлетикою. "Інші хлопці вирізали з журналів фотографії красунь, а у мене на стіні висіли фотографії атлетів". Відслуживши рік водієм танка в австрійській армії, Арнольд переїхав у Мюнхен, де цілих два роки кожного дня по п'ять годин качав м'язи, завдяки чому його пізніше п'ять разів назвуть "містер Всесвіт", сім разів "містер Олімп", один раз "містер Світ". З самого початку він сприйняв "будівництво тіла", як свій бізнес, яким і займався, керуючись найвісшим чуттям самореклами: "Америка здавалася недосяжною мрією, але важка атлетика дала мені почуття абсолютної впевненості в собі".

Він приїхав в США в 1968 році і відправився на захід. "Каліфорнія була меккою "будівництва тіла", крім того, для мене вона стала і меккою самоосвіти: знамениті школи бізнесу були тут". Вечорами він вивчав економіку, а вдень рекламував свої успіхи в будівництві тіла. Але як не любив Арнольд гроші, він відмовлявся зніматися для комерційної реклами: "Наприклад, реклама покришок. Спочатку береш покришку, сплющуєш її, а потім стрибаєш із нею, як горилла в зоопарку, і говориш: "Навіть я не зміг порвати цю покришку".

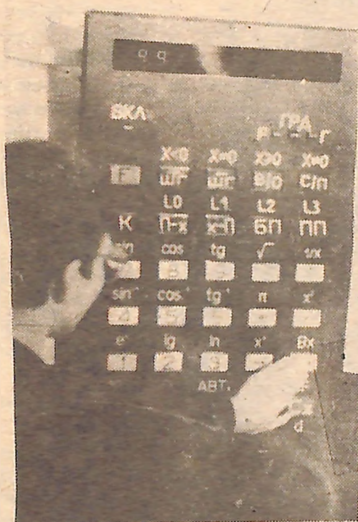
Звичайно, торгівля м'язами, а також придбання речей не було вершиною мрій Арнольда. Ще в дитинстві він задумав потрапити на екран. Перший фільм називався "Гойдай залізо", другий — "Залишайся голодним". Ця роль принесла йому приз 1976 року за кращий дебют. І хоча критики скептично поставились до його ролі в "Конані-варварі", фільм приніс більше ста мільйонів прибутку, а продовження — "Конан-руйнівник", що з'явився в 1984 році, майже повторив успіх. Фільм "Термінатор", знятий того ж року, закріпив Арнольдове звання знаменитого актора: він зміг внести гумор, пафос і життя у майже безсловесну роль людини-робота. Безпристрасне обличчя, іронічна інтонація знадобилися Арнольду у фільмах "Коммандо", "Жорстокий обман", "Хижак", "Той, хто біжить" — всі вони принесли казкові прибутки. Правда, деякі критики бачать у фільмах Шварценеггера надмір насилья, але... "Якби я

Недеко живеться сьогодні національній неповній середній школі № 21. Як і скрізь, не вистачає копійок, матеріалів для оформлення кімнат. А все ж розпочинали з нуля. І все-таки справа йде. Зроблено немало — майже завершено оформлення кімнати-музею "Хутір "Надія", розпочато роботу над композиторською "Славне козачество", підготовлено базу для створення класу-кабінету української етнології.

Національну школу постійно відвідують делегації з інших областей України. Досвід, хоч і невеликий, уже є!

Фото В.ГРИБА.

Вірш в альбом

Дзвенять у вітрах крижані кружальця.
Село в снігах, і стежка ані руш.
Старенька груша дихає на пальці,
І, певно, снігять повні жмені груш.
І снігять хмари і липневі грози,
Чиясь душа, прозора при свічі.
А вікна — плять, засклав мороз їм сльози.
У вирії полетіли рогаці.
Дош і снігу наковтався комин,
І тин упав, навіщо городить?
Живе в тій хаті сивий-сивий спомин,
Улітку він під грушею сидить.
Хата, й тин, і груша серед двору,
І киящиння чорне де-не-де,
Все згадує себе в свою найкращу пору,
І стежка, по якій вже тільки сніг іде...

Ліна КОСТЕНКО.

УСМІХНИСЬ!

— Кожного ранку дзвінок будильника
ліс на мене, як постріл.
— Ти в ту ж мить підхоплюєшся?
— Та ні, сплю, як убитий.

* * *

Вчителька: — Діти, хто може не пити
цілий тиждень, а потім за раз випити боч-
ку?

— Петрик: — Мій тато!

* * *

Сусід запитус у чотирирічного Володі:

— Ти не бачив нашої кози?

— Бачив: батько у сідку шкуру з неї
зирас.

* * *

— Наш син — дедзюдога, — скажись-
ся мати. — Цілий днівня ваяється на тахті
і шивиться крізь вікно на небо.

— Може, метеорологом хоче стати? —
озвався батько.

* * *

— Тату, що таке маятник? — запитус
синюк. Мати сердито втручається.

— А ти що, вчора батька п'яного не
бачив?

ЩЕДРИЙ ВЕЧІР

У хатинках із сивими стріхами
Щедрий вечір квітчає шибки.
А по вулиці з піснями, сміхами
Щедрувати біжать дітлахи.
Кине нічка із неба їм зірку,
Оживуть старовинні казки.
Рипнув сніг. Відчинилася хвіртка...
Щедрий вечір квітчає шибки.

Ярослава БАБИЧ,
м.Кіровоград.

"КАЛЯДИН, КАЛЯДИН, Я У БАБУШКИ АДИН"

/Закінчення. Початок у № 50 від 28 грудня 1991 р./

Срібні дзвіночки дзвеніли під вікнами, і люди тішилися, що до них ідуть аж три свята в гості. Люди пригощали медівниками, горішками, яблуками, різними ласощами. Після Різдва пришло ще одне свято — Новий рік. Ми його називаємо старий Новий рік. А ще воно зветься святом святого Василя. Василь приходив з дівчиною Маланкою. Всі колядники одягалися в дивний одяг. Були тут волохаті ведмеді і бородаті цапи, рогаті чортики і князі, відьма і Котигорошко з булавою. Вони співали:
Ой черчику Васильчику,
Посію тебе в городинку.
Буду тебе шанувати.

Сім раз на день поливати.

Вранці наступного дня колядники, знявши свою чудернацьку одягу, знову бігли від хати до хати. Кожен з них ніс мішечок, в якому були пшеничні зерна:

Сійся, родися, жито, пшениця.

Жито, пшениця, всяка пшениця.

Коноплі по степу, льон по коліна,

Щоб в вас, хрещених, голівка не боліла.

Третє свято було найщедрішим — колядники щедрували цілий день:

Ой сивая та і зозуленька,
Щедрий вечір, добрий вечір.

Добрим людям на здоров'я!

Усі сади та і облітала

Щедрий вечір...

А в одному та і не бувала,

Щедрий вечір...

А в тім саді три терени:

Щедрий вечір...

У першому красне сонце,

Щедрий вечір...

У другому ясен місяць,

Щедрий вечір...

А в третьому дрібні зірки,

Щедрий вечір...

Ясен місяць — пан господар,

Щедрий вечір...

Красне сонце — жона його,

Щедрий вечір...

Дрібні зірки — його діти,

Щедрий вечір...

Наступного дня люди йшли

до річки або ставка. Там

вирізали великого хреста з льо

ду. Священик освячував воду.

Люди набирали тої води у пляш

ки і зберігали цілий рік: вважа

лося, що вона приносить здо

ров'я і красу.

А свято називалося Святе

Водохреще або Йордан.

Деякі сміливі купались в

ополонці. Священик ходив і

скроплював святою водою осе

ло, щоб їх оминали сили зла.

А маленькі колядники гука

ли:

Роди, Боже, жито, пшеницю,

Кірилейса!

Вони знали, що давньог

рецькі слова "Кіріє, елейсон"

означають "Господи, помилуй!"

COMMANDO

вважав, що насилья на екрані може перетворити глядачів у вбивць, я б не став зніматися в такому кіно. — з тевтонською прямоотою стверджує Арнольд. "Мої персонажі, як правило, захищають себе. Вони кажуть: "Будь сильним, будь молодцем, покладайся на себе". У "Червоної спеці" російський мільйонер, якого я граю, пізнає Америку, але, хоча він знаходить тут друзів, все-таки з гордістю повертається додому, на батьківщину. На відміну від інших фільмів, де росіянин обов'язково втікає з рідної країни. Що стосується сексу, "я нічого проти не маю, якщо на нього не продаються квитки". Арнольд любить зніматися, але не до

зволяє режисерам "нафаршировувати" фільми постільними сценами, які можуть трактуватися як реклама наркотиків.

Він, як і раніше, тренується: встає в шість годин ранку /"мені потрібно не більше п'яти-шести годин сну"/, мчить в спортзал, де протягом години піднімає штангу. "Вечорами, вдома я по годині працюю на тренажері або бігаю, або граю в теніс — це дуже корисно для серцево-судинної системи". Раніше, рекламуючи будівництво тіла, він заявляв, що культуристу не загрожує небезпека дієти, переважати. Сьогодні він не захоплюється подібними твердженнями і вважає, що з віком навантаження треба зменшувати.

Його навряд чи можна назвати фанатиком "Я випалюю дві цигарки в день, вранці їм яєшню або вівсяну кашу, увечері уникаю важкої їжі — взагалі віддаю перевагу рибі і курятині, намагаюсь не їсти молочні продукти, під час зйомок і в хвилини втоми приймаю вітаміни, від пива утримуюсь, хоч і люблю".

Він звик бути в центрі уваги, йому це навіть подобається: "Раз ти кіноактор, звичайно, в тобі бачать щось більше, ніж просто людину: слова — частина бізнесу. Мені важливо мати прихильників, їх увага приносить мені задоволення".

/Закінчення. Початок у № 50 за 1991 р./

ДОМАШНЯ КУЛІНАРНА КНИГА

Цей випуск для тих, хто не скаржиться на порожні полиці, високі ціни, нестачу часу все ж знаходить можливість порадувати домашніх хитроумною стравою чи смачним тортом. Копчення, правда, по кишені тільки тим, хто має власне господарство, бо на ринковому м'ясі з ковбасами не розженешся. Але соус із хрону чи салат зробити набагато простіше, тільки б було бажання.

Якщо не можете скористатися нашими порадами зараз, заготуйте їх на потім, коли стане, можливо, краще — або з грошима, або з продуктами...

ДОМАШНІЙ ХЛІБ У КОМУНАЛЬНІЙ КВАРТИРІ

Смачний і духмяний коровай можна спекти не тільки у сільській печі, а й у звичайній газовій чи електричній духовці. І треба для цього всього лиш 1 кг борошна, 2 чайні ложечки солі, 25 грамів дріжджів, трохи прянощів /тмину, насіння коріандра — що є/, одна столова ложка 9-процентного оцту, 2-3 склянки води.

Насипте борошно у велику миску, просіюючи його туди через сито. Розтерті дріжджі, сіль і тмин розведіть водою і влийте все це в борошно. Додайте столову ложку оцту. Тепер починайте місити тісто. Спочатку дерев'яною ложкою, потім руками. Місити треба досить довго і ретельно — від цього залежить смак хліба.

Як тільки тісто буде добре відставати від рук, покладіть його знову в миску, накрийте чистою полотняною серветкою /чи рушником/ і залиште у теплому місці, аби підійшло. Через півтори години добре вимішане тісто стане пишним і пористим. Тепер розділіть його наполовину і, надавши круглої форми, викладіть дві майбутні хлібини на посипаний борошном лист /якщо є спеціальні форми, звичайно, це краще зробити в них/. Знову накрийте серветкою і залиште ще на 50 хвилин на теплому місці.

Тепер можна запалити духовку. Доки вона нагрівається, розбийте два яйця і відокремте білки від жовтків.

Злегка збийте білки і підсоліть їх. Змажте білками хлібини і поставте у добре розігріту духовку. Випікайте хліб на сильному вогні протягом 15 хвилин. Потім вогонь зменшіть і печіть ще 50 хвилин. За цей час ви повинні ще два рази змазати хлібини білком, аби утворилась смачна хрумка шкірочка.

Під кінець вашої роботи кухня сповниться хлібним ароматом. Однак стримайте власне нетерпіння. Витягнутий із духовки хліб повинен хоча б хвилин двадцять полежати, вкритий пергаментним папером і серветкою /чи рушником/.

ПІКАНТНА ПРИПРАВА

Вона для тих, хто любить гострі відчуття. Адже хрін, про який нижче піде мова, не всім до смаку. Тому рецепти для любителів.

Готують хрін так: корені чистять, подрібнюють на м'ясорубці чи тертці, заливають кип'ячою водою до густої сметани. Додають сіль, цукор, трішки лимонної кислоти і залишають настоятися у закритому скляному посуді на декілька хвилин. Потім перекладають у баночки, щільно закривають. Зберігають у прохолодному місці.

Із хрону можна приготувати і соуси.

Хрін з оцетом

Почищений і помитий хрін потріть на тертці. Покладіть у посуд і заливши кип'ят-

ком, закрийте його кришкою. Коли хрін прохолоне, додайте оцет, сіль, цукор і розмішайте.

Продукти: на 1,5 склянки тертого хрону — 1,5 склянки 9-процентного оцту, 2 склянки води, по 2 чайні ложки цукру і солі.

Хрін з буряком

Приготуйте соус так, як описано вище, тільки додайте відварений потертий на дрібній тертці буряк /1 шт./.

Хрін з сметаною

Приготовлений і подрібнений хрін змішайте з сметаною, потім додайте сіль, цукор і добре розмішайте.

Продукти: на 1,5 склянки тертого хрону 3 склянки сметани, 1,5 чайних ложки цукру і сіль за смаком.

КУРКА З ІЗІЮМИНКОЮ

Смажена з чорносливом

Перець поріжте кружельцями, змішайте з подрібненим часником і протушіть. Шматочки курки натріть сіллю і обсмажте на одній сковороді, а в іншій обсмажте дрібно нарізану ріпчасту цибулю. Змішайте її з перцем і часником і потримайте на вогні ще кілька хвилин. Зверху покладіть шматки курки. Додайте попередньо замочений у воді (на 10 хвилин) чорнослив, ізію, оцет, цукор. Накрийте страву кришкою і тушіть, доки сливи й ізію не стануть м'якими.

Продукти: одна курка /середнього розміру/, 6 зубчиків часнику, 4 зелені перчин, 2 великі цибулини, одна столова ложка оцту, 2 столові ложки цукру, 200 г чорносливу, 1/2 склянки ізію, сіль — за смаком.

З картоплею і квасолею

Натріть шматки курки сіллю і обсмажте в олії. Витягніть, і в ту ж сковороду покладіть часник і цибулю. Коли цибуля стане золотистого кольору, додайте оцет, цукор і зверху покладіть обсмажені шматки курки. Трохи потримавши на вогні, додайте відварені картоплю і квасолю. Накрийте кришкою і тушіть до тих пір, доки курка не стане м'якою. Перед тим, як подати до столу, прикрасьте обсмаженими горіхами.

Продукти: 1 курка, трохи солі, 1/2 склянки ізію, 2 великі цибулини, 2 зубчики подрібненого часнику, 1/2 склянки будь-яких горіхів, 1 столова ложка оцту, 2 столових ложки цукру, 6 картоплин, 1 склянка квасолі.

ЗИМОВИЙ САЛАТ

1 кг картоплі, 2 моркви, 2 цибулини, 3 консервованих огірки, 250 г консервованого горошку, 300 г шинки /можна варену ковбасу або м'ясо/, корінь невеликої петрушки, трішки гірчиці, сіль, перець, оцет, 200 г майонезу.

Відварену нечищену картоплю ще теплою почистити і остудити. Моркву, корінь петрушки теж почистити і зварити, аби стали м'якими. Потім охолоджену картоплю, шинку /ковбасу чи варене м'ясо/ і огірки порізати соломкою, додати зелений горошок, дрібно посічену цибулю, порізані кубиками овочі і перемішати з підсоленим майонезом, перцем, оцтом і гірчицею. Готовий салат поставити на деякий час в холодне місце.

КОПЧЕНІ КОВБАСИ З ЯЛОВИЧИНИ

В домашніх умовах найкраще готувати ці ковбаси пізньої осені чи на початку зими.

Очищені від жиру, грубого сухожилля і плівок великі шматки м'яса натирають сіллю /1-1,5 склянки на 10 кг м'яса/ і витримують 4-5 днів у бочках на холоді при температурі 2-3°C. М'ясо два рази пропускають через м'ясорубку. До фаршу додають шматочки твердого солоного сала з розрахунку 1 кг на 10 кг м'яса, чайну ложку /неповну/ селітри, дві чайні ложки цукру і столову ложку перцю /краще суміш чорного й запашного/. Все це добре перемішують руками і ставлять на добу на холод в емальованому або фаянсовому посуді. Висота шару фаршу в посуді не повинна перебільшувати 15 см. Фаршем наповнюють тонкі кишки, кінці яких міцно перев'язують шпагатом. Батони ковбас підвішують для підсушування і осідання у прохолодному приміщенні на 5-7 днів. За цей час фарш на розрізі стає яскраво червоним, при натискуванні не вдавлюється, оболонка суха і щільно облягає ковбасний батон.

КОВБАСКИ ПО-УЖГОРОД- СЬКИ

Свинину пропускають через м'ясорубку з рідкою решіткою, солять, додають перець, кмин, часник, добре перемішують і витримують на холоді 3-4 год., потім начиняють кишки. Невеличкі ковбаски підсмажують у смальці на сковороді, потім зарікають в духовці. Спеції додають за смаком.

ПИШНИЙ ТОРТ

Візьміть 5 яєць і обережно відокремте жовтки від білків. У жовтки всипте 5 столових ложок цукру, добре розітріть, потім додайте 5 столових ложок борошна, все змішайте і додайте 200 грамів сметани. Білки збийте до міцної піни, поступово додаючи 2-3 столові ложки цукру. Обережно змішайте їх з тістом, кладучи не відразу, а поступово, аби вони розподілились рівномірно.

Розітріть форму чи велику сковороду з високими стінками, змажте її маслом, злегка обсипте сухарями, обережно викладіть тісто і поставте в духовку на 20-25 хвилин. Торт у духовці високо підніметься. Він буде готовий, коли почне відставати від стінок сковороди.

Коли торт прохолоне, розріжте його на два коржі. Нижній злегка змочіть сиропом /ягідним чи цукровим/, викладіть половину крему, накрийте другим коржем, а зверху викладіть решту крему. Торт можна прикрасити горіхами, ягодами із варення.

Крем: 200 г вершкового масла розітріть із склянкою цукру, додайте 2 яєць, ванілін і все добре збийте.

Цей торт готується швидко і досить легко. Так що справляться з ним навіть господині-початківці.

“Кулінарний привіт” із Болгарії

КОТЛЕТИ-ІЖАЧКИ

Круто відварюємо п'ять яєць. У фарш кладемо сире яйце, петрушку, ложку панірувальних сухарів, добре змішуємо. Коли яйця прохолонуть, чистимо їх, загортаємо у фарш і викладаємо на змазаний олією лист. “Очі” іжачку робимо із горошку чорного перцю, “голки” — із вермішелі. Запікаємо у духовці, доки вермішель не стане коричневою. На 5-6 яєць, 250 г м'ясного фаршу,

сухарі, сіль, зелень петрушки, трохи вермішелі.

СОЛОНЕ ПЕЧИВО

Із масла /чи маргарину/, натертої на тертці бринзи та борошна робимо не дуже круте тісто, розкатуємо, вирізаємо печиво різної форми, змазуємо його збитим жовтком, посипаємо кам'яною сіллю і випікаємо в духовці. На 250 г масла — стільки ж бринзи і борошна, жовток від одного яйця.

Шановні читачі!

В новому році наш тижневик відкриває на своїх сторінках клуб шанувальників наукової фантастики, в якому ви матимете можливість познайомитися з кращими творами зарубіжних, вітчизняних та місцевих авторів цього популярного жанру.

Ваші листи з пропозиціями щодо назви клубу, його статуту, публікації конкретних творів просимо надсилати до редакції з поштою "Фантастика".

Ми запрошуємо до співробітництва клуби шанувальників наукової фантастики із шкіл, учбових закладів та установ області, а також сподіваємося на дружню підтримку починаючих авторів-фантастів.

Сьогодні пропонуємо вашій увазі фантастичне оповідання нашого колеги, редактора обласного журналу "Поріг" Олексія Корепанова.

— Что будем делать, Вовка? — спросил помощник.

— Пусть идет. — сердито ответил командир. — А мы что-нибудь придумаем. Играть, так до конца. Врубил аварийное освещение.

В тусклом свете, затрепетавшем в рубке, бортинженер пошла к выходу, хватаясь за кресла, чтобы не упасть, потому что дрожь корабля все нарастала. Командир и помощник хмуро смотрели

раздирал включившиеся сами собой наружные микрофоны.

И неожиданно они поняли, что игра каким-то образом перестала быть игрой и в силу непонятных, небывалых причин превратилась в действительность, и они в самом деле несутся в неуправляемом космическом корабле сквозь страшный лес далекой планеты.

На обзорных экранах маячили чьи-то зеленые лапы, мелькали уродливые зеленые щупальца и тянулись к кораблю.

— Иллюминатор! — крикнул помощник.

Что-то сорвало наружную заслонку иллюминатора, разбилось сверхпрочное стекло, способное выдержать прямое попадание метеора, и в круглое отверстие под непрерывный истошный вой в рубку лезла зеленая лапа, лезла и слепо шарилась, подбираясь к креслам экипажа.

— Мама! — заплакала бортинженер. — Мама-а!

Три испуганных ребенка мчались по зеленым волнам чужого мира и впереди их не ожидало ничего хорошего.

Зеленая лапа лезла, подбиралась к креслам, сжимая и разжимая корявые щупальца. И тогда командир вскрикнул, прыгнув, вцепился в нее. Рванул — и бросил на пол руки.

И сразу оборвался вой и стало тихо, и корабль прекратил бешеное движение. Командир, помощник и бортинженер молча смотрели на зеленую лапу, беспомощно лежащую на полу и так похожую на обыкновенный земной лопух.

— Старт! — неуверенно сказал командир, но бортин-

женер поднялась с пола старого сарая, отряхнула юбку и прошептала:

— А ну вас! Я пошла домой.

— Сережа, ужинать! — донесся из-за сарая женский голос.

Помощник вздохнул и встал с перекошенного ящика.

— Я тоже. Завтра доиграем. Или в Чапаева. Будешь Анкой-пулеметчицей.

Бортинженер помотала головой. Тогда поднялся и командир.

— Открыть люк! — приказал он и экипаж — два мальчугана и белокрылая девчушка — медленно вышли из темного сарая и пробрался сквозь заросли лопухов на улицу, залитую светом фонарей.

— Дверь-то надо было толкать в другую сторону. — презрительно пробурчал командир, покосившись на бортинженера.

— Знаешь, Вовка, — неуверенно начал помощник. — Мне что-то разонравилась эта игра. Давай завтра во что-нибудь другое. Может, и правда, в Чапаева?

— Давай, — быстро согласился командир. — Будешь с нами, Ирка?

— Да ну вас, — ответила бортинженер. — Не нравятся мне ваши игры. Я лучше с девочками...

— В куколки! — насмешливо добавил командир. — Как хочешь.

Они оглянулись на сарай, посмотрели друг на друга и разошлись по домам.

А зеленая лапа шевелилась на полу.

ПОИГРАЕМ?

— В... — сказал командир. — Сели. Дай-ка обзорные, что там у вас?

Помощник прошелся пальцами по клавишам пульта управления и обзорные экраны вспыхнули голубым светом.

— Ух ты! — воскликнула бортинженер. — Красиво!

Корабль стоял на поляне, покрытой густой травой, посреди зеленого леса. Небо было светлым и безоблачным, и зелень переливалась под лучами огромного солнца. Лес шевелился, как живой, лес кивал верхушками деревьев, лес приветливо махал тысячами мохнатых ветвей, лес звал к себе, обещая множество чудес.

— А что слышно? — спросил командир, повернувшись к помощнику.

Помощник дотронулся до кнопки — и в рубку ворвался злобный дикий вой. Вой доносился из зеленой глубины и казалось — был сам лес, чужой лес, грозящий бедой пришельцам.

— Ой! — прошептала бортинженер. — Что это?

— Спокойно! — голос командира чуть дрогнул.

Вой оборвался, но тут же раздался опять, уже ближе.

— Глядите! — помощник подался к экрану.

Лес встрепенулся, словно напряжился, и вдруг качнулся вперед и огромным зеленым валом двинулся к кораблю. Лес выли и наползал, все сужая и сужая кольцо, тянули в зеленые ветви, грозно качались деревья и что-то темное, непонятное и страшное мелькало в глубине зеленого вала.

— Ударить лазерной пушкой? — спросил помощник.

— Спокойно, — овладев собой, повторил командир.

— Ударить всегда успеем. И взлетит тоже. Посмотрим, что он с нами собирается сделать. И выключи наружные микрофоны, оглохнуть можно.

В рубке стало тихо, слышно было только прерывистое дыхание бортинженера. На обзорных экранах медленно и неумолимо надвигался зеленый вал и мелькали, мелькали злобные тени, зелень залила обзорные экраны и они внезапно погасли. Мигали в темноте разноцветные индикаторы на пульте. Ко-

рабль задрожал. Эта дрожь не предвещала ничего хорошего, поэтому командир приказал:

— Огонь!

Звонко запела, включаясь, система управления лазерной пушкой, но вспыхнул и погас оранжевый индикатор и помощник растерянно произнес:

— Пушка не работает...

— Старт! — не раздумывая крикнул командир и сам до отказа потянул рычаг на себя.

Но молчали могучие двигатели, а дрожь все сильнее сотрясала корпус корабля, словно лес тысячами зелеными лап раскачивал его, стремясь повалить многотонную гигантскую башню. Пройдут годы и вновь он расступится, завлекая другие корабли, и навек скроет их под своим зеленым покровом, и вновь будет стоять обманчиво безмятежный в сиянии огромного солнца.

— Мне страшно, мальчишки! — пропищала бортинженер и всхлинула. — Я больше не хочу!

ей вслед.

Бортинженер толкнула дверь и испуганно повернулась к ним, взмахнув косичками.

— Мальчики, дверь не открывається!

Внезапно аварийное освещение погасло и корабль резко качнулся.

— Держись, Ирка! — крикнул командир, вцепившись в подлокотники кресла.

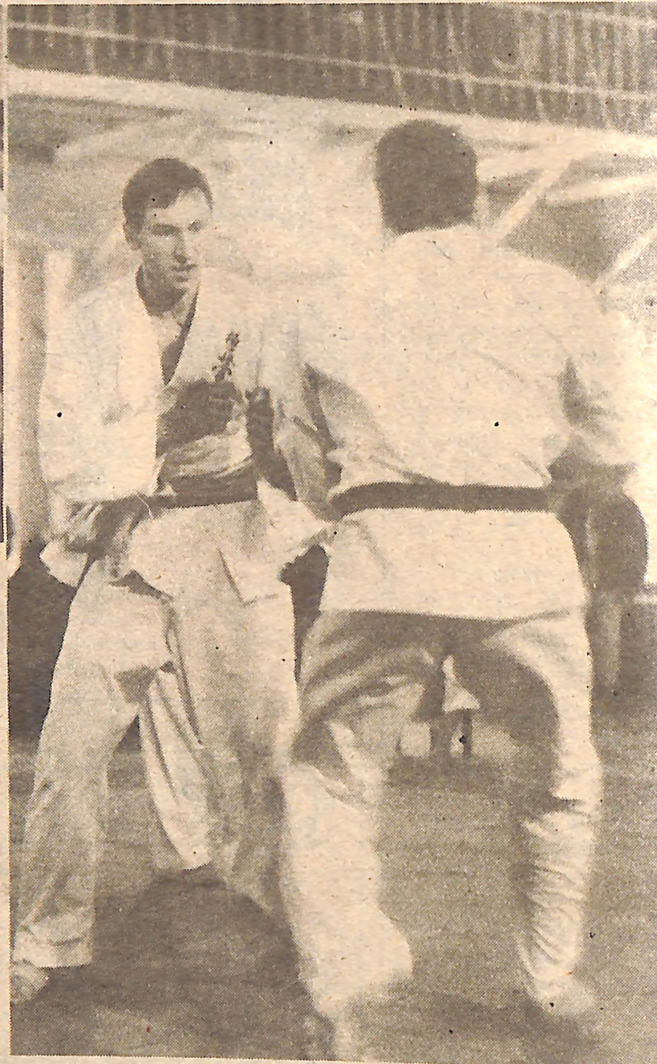
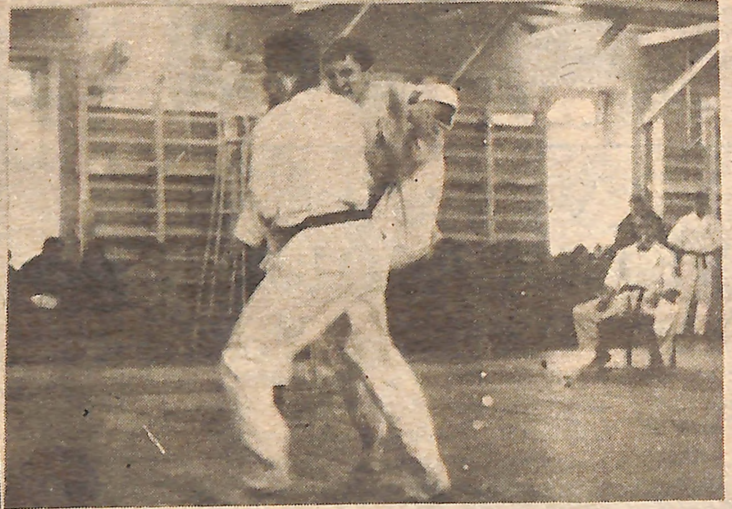
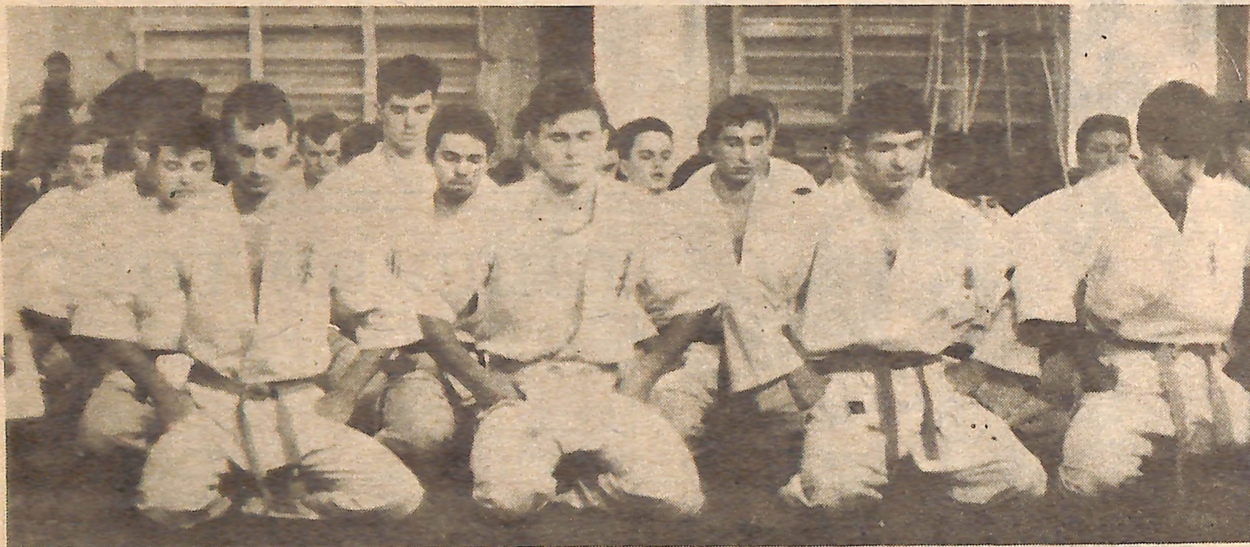
Корабль накренился, ожили и засветились обзорные экраны, и в них помчалась назад зелень, зелень, зелень... Движимый непонятной силой корабль мчался сквозь лес навстречу неизвестности.

И тут откуда-то из-под кресел раздался крик бортинженера.

— Ой, мальчики! — кричала бортинженер. — Ой, Вовка! Ой, Сережа! Это ведь не игра! Это по-настоящему...

— Чего ерунду говоришь? — встревоженно сказал помощник и засопел.

Экраны вспыхивали и гасли, корабль качало и трясло, ужасный вой чужого мира

Минулі вихідні подарували багато приємних хвилин шанувальникам східних єдиноборств: клуб "Будокан" проводив другий відкритий чемпіонат з карате-до кіокушин. Призові місця розділили між собою спортсмени Олександрії та Кіровограда. Пропонуємо нашим читачам деякі яскраві моменти цих змагань, які наш фотокореспондент спостеріг у спорткомплексі з-ду "Гідросила" обласного центру.

Фото О.Гриба.

Шаховий клуб "Каїса"

ПІДСУМКИ КОНКУРСУ

Ось і завершився наш шаховий марафон. Сьогодні ми пропонуємо вам вірні рішення останнього дванадцятого туру.

Завдання 1

1. Ce6 ~ 2. Fg5x
1. ... Tf5 2. F:f5x
1. ... Ce5 2. Fd2x
1. ... T:e4 2. fex

Завдання 2

1. Kfe5 F:e5 2. Th2x
1. ... C:e5 2. Fg5x

Завдання 3

1. Fd6 Ta:d5 2. K:c3+Kp:d4 3. Kcb5x
1. ... Th:d5 2. Kg3+Kp:d4 3. Kf5x
1. ... C:d5 2. Kcl+Kp:d4 3. Kb3x

Завдання 4

1. Kc8 ~ 2. Kd6+F:d6 3. Kb2+Kpc5 4. Ka4x
 1. ... Cg3 2. Kb6+F:b6 3. Kf2+Kpc5 4. Ke4x
 1. ... Ce5 2. Ff7+F:f7 3. Ke5+Kpb5 4. Cc6x
- А переможцями стали В.Орехов з обласного центру та В.Залізник з с. В.Трояни Ульяновського району, які набрали найбільшу кількість очок.

Ф І Р М А

„Погляд”

- це кваліфіковане медичне обслуговування;
- це одна з найсучаснішим обладнанням студія звукозапису;
- це велика колекція найрізноманітніших фільмів, яка знаходиться в студії відеозапису;
- це відеопрокат касет;
- це продаж, встановлення в телевізори і взяття на гарантію декодерів;
- це все те, що гарантує прекрасний відпочинок.

СТУДІЯ ЗВУКОЗАПИСУ

ДЕКОДЕРИ — ЗАПРОСТО!

Якщо бажаєте дивитися відеофільми, а ваш телевізор належить до “старого покоління” — поспішіть у фірму “Погляд”.

Там поки що є в достатній кількості декодери, які вам встановлять.

візьмуть на гарантію. Робота виконується зразу ж після надходження замовлення, яке можна зробити письмово, написавши листа на адресу фірми.

мас такий вибір перти 1991 року Су”. “Технології” і фонограм, що їй по- Талькова, “КАР- багато-багато зазирять деякі сто- М Е Н у ”, інших груп та вико- личні студії. Кон- “Фрістайла”, “АТ- навців ви зможете

записати як на власні, так і на студійні /імпортованого виробництва! / касети швидко, якісно.

Скористайтесь послугами студії і ви отримаєте безліч задоволення.

ІГРОВІ ТЕЛЕВІЗІЙНІ АВТОМАТИ

що встановлені в приміщенні “Погляду”, дають унікальну можливість всього за 20 копійок виграти значну суму грошей

і, звичайно, приємно провести час.

Ігрові телевізійні автомати “відеопокер”, “відеокубик”, “відеофрукти”:

— не поступаються зарубіжним зразкам;

— мають безліч оригінальних комп’ютерних ситуацій;

— прості в користуванні;

— прекрасно оформлені.

Комп’ютер гарантує з 100 процентів 87 процентів виграшу.

поспішайте!

ВІДЕОЗАПИС

Вам сподобався відеофільм, який побачили в гостях у друзів? Хочете його мати в своїй відеотеці? Зайдіть у “Погляд”. Там запропонують великий вибір

ВІДЕОПРОКАТ

найрізноманітніших відеофільмів, зроблять запис на вашу або ж свою /імпортованого виробництва! / відеокасету.

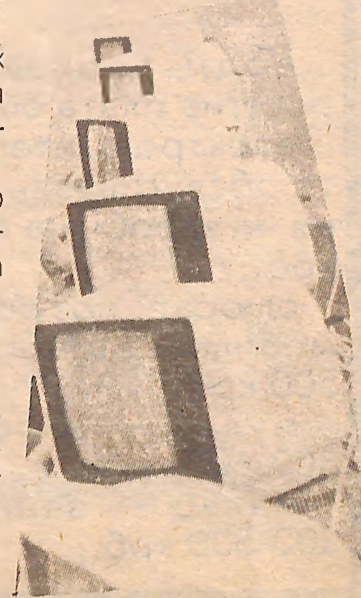
Якщо ж просто бажаєте його ще раз подивитися вдома — можете взяти за помірну плату на прокат.

Повірте — це вигідно і зручно!

* * *

Фірма “Погляд” запрошує всіх, хто зацікавився даною рекламою, скористатися переліченими послугами.

Її адреса: м. КІРОВОГРАД, вул. ПОЛТАВСЬКА, 71.

МИ —

біля

“ЯТРАНІ”

Адміністрація Кіровоградського тролейбусного управління проводить набір на курси підготовки водіїв тролейбусів 3-го класу на учбово-курсовому комбінаті “Обжиткомунуправління”.

Форма навчання денна. Строк навчання — 6 місяців.

Початок занять в мірі комплектування групи.

Учні забезпечуються стипендією у розмірі 280 крб.

За довідками звертатися у відділ кадрів управління.

Їхати тролейбусами №№ 3, 5, 7, 1 до зупинки “Обллікарня”. Тролейбусами №№ 2, 4, 8 до зупинки “Кінотеатр “Ятрань”.

Куплю скорняжну швейную машинку 10-Б класс по договорной цене.

Умеющих вычинять шкурки кролика и нутрии просим откликнуться.

С предложениями обращаться по адресу: 316020, г. Кировоград, а/я 30.

Загублений студентський квиток, виданий Кіровоградським педінститутом на ім'я О.Т.БЕНДАРСЬКОЇ, вважати недійсним.

Загублений студентський квиток № 257, виданий Кіровоградським педінститутом на ім'я Л.В.ТЕРПЕЛЮК, вважати недійсним.

Міняю двокімнатну квартиру (30 кв.м), кімнати окремі, на дві однокімнатні. Звертатися по телефону 23-72-02.

АнтиРЕКЛАМА

РАНІШЕ ЕЛЕКТРОНІКА СЬОГОДІ — 15 КОП.

Десь із рік тому заглянула одним оком “цивілізація” і в зал для чекання пасажирів Кіровоградського залізничного вокзалу. Встановили там електронну довідку: натиснеш клавішу — на табло розклад з'явиться.

Та що там розклад! Пам'ятаю, навіть відеодовідка працювала: можна за лічені секунди дізнатися про наявність вільних місць на будь-яке число і на будь-який поїзд, дані якого закладені в комп'ютер.

Тільки можна все це робити зовсім недорого — згадана електроніка дивиться на пасажирів сумними очима музейних експонатів. А що це так, переконаєтеся, побувавши в залі чекання залізничного вокзалу, коли за довідку з вас візьмуть гроші.

Наш кор.

НЕ ЗДАВАЙТЕ ТОВАРИ В КОМОК УТО “КІРОВОГРАД”.

Радить вам, шановні читачі, той, хто мав клопіт із товарознавцем комісійного відділу (в народі — КОМОК). По-перше, в післяріздвяний день тут йому виставили замість 7 процентів комісійного збору — 20. Чому такий великий процент, товарознавець відповіла: “так розпорядився директор”.

Звичайно, відповідного наказу не було, він ще тільки “готувався”. Наступного дня невдачі запропонували або погодитися на 20 процентів, або ж забрати товар. Як же в УТО чинять з іншими комінтернами стосовно 20 процентів? “Вони мають право встановлювати ціну на товари, а ми, з ними погодившись, встановлюємо 20 процентів комісійного збору” — ось така відповідь. Прізвища не запитав, бо колись спробував це зробити, то лишився в “дурнях”.

Незрозуміло одне: на основі чого встановлюються ці проценти? Ніхто ж не проти, щоб продавці теж отримували зарплату, але щоб отак, без наказу, без відповідного рішення чи дозволу, можливо навіть міськвиконкому... Такого хаосу навіть на “дикому” Заході не зустрінеш, де буква Закону дотримується перш за все.

Варто б отой заокеанський досвід й у нас застосовувати. Як це робити — в УТО знають... Усім же, хто звик до колись нормальної роботи, користування комісійними відділами в згаданому торговельному об'єднанні, автор цих рядків радить походити по інших аналогічних магазинах. Іх у Кіровограді не так мало, отже, вибрати є з чого.

Ю. ЯРОВИЙ.

СТРАХОВА КОМПАНІЯ

“М. ГРОМОВИЙ і К”

пропонує

жителям міста та області різні види страхування.

ДИТЯЧЕ СТРАХУВАННЯ — по закінченні договірних строків виплачується 100 процентів суми страхування та премії від 5 до 100 відсотків суми в залежності від терміну страхування.

КОМПЛЕКСНЕ СТРАХУВАННЯ — за принципами ощадбанку. Виплачується щорічний процент за внесок:

- 1-й рік — 8%.
- 2-й рік — 10%.
- 3-й рік — 11%.
- 4-й рік — 13%.
- 5-й та наступні роки — 15%.

СТРАХУВАННЯ ВІД НЕЩАСНОГО ВИПАДКУ — у випадку смерті застрахованого його малолітнім дітям виплачується пенсія в розмірі середньомісячної заробітної плати.

СТРАХУВАННЯ МАЙНА — здійснюється за ринковими цінами. Якщо ваше майно не постраждало протягом визначеного строку, перелбачається виплата преміальних.

СТРАХУВАННЯ АВТОГРОМАДЯНСЬКОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ — перед третьою особою, яка постраждала через необережність застрахованого водія.

СТРАХУВАННЯ ВІД НЕЩАСНОГО ВИПАДКУ жінок на період вагітності і пологів — гарантує отримання матеріальної допомоги жінкам та новонародженим.

СТРАХУВАННЯ КОМЕРЦІЙНОГО РИЗИКУ — дає можливість впевненіше дивитися у майбутнє.

СТРАХУВАННЯ УЧАСНИКІВ ЗМАГАНЬ на час їх проведення.

СТРАХУВАННЯ ПЕРЕВЕЗЕНЬ ВАНТАЖІВ — компенсує вартість вашого вантажу, якщо він не прийде до місця призначення.

СТРАХУВАННЯ ВІД НЕЩАСНИХ ВИПАДКІВ трудових колективів.

СТРАХУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ І ОРГАНІЗАЦІЙ НА ВИПАДОК ЗАКРИТТЯ дає можливість не боятися ринку і закриття вашої фірми. Ми вам допоможемо.

СТРАХУВАННЯ НА ВИПАДОК БЕЗРОБІТТЯ — гарантується виплата компенсації після втрати роботи.

КОРИСТУЙТЕСЯ ПОСЛУГАМИ СТРАХОВОЇ КОМПАНІЇ “М. ГРОМОВИЙ і К”.

МИ — гарантія вашого успіху і впевненості у завтрашньому дні.

Наша адреса: м. Кіровоград, вул. Попова, 20, корп. 5.
Телефон: 59-68-38.

800 КРБ. — І БІЛЬШЕ

Кіровоградському тролейбусному управлінню потрібні на постійну роботу:

водії тролейбусів — заробітна плата 600-800 крб.;

електромонтер по ремонту та обслуговуванню обладнання — заробітна плата 500-600 крб.;

слюсар по ремонту автомобілів — заробітна плата 300-500 крб.;

муляр — заробітна плата 300-600 крб.;

маляр — заробітна плата 300-500 крб.;

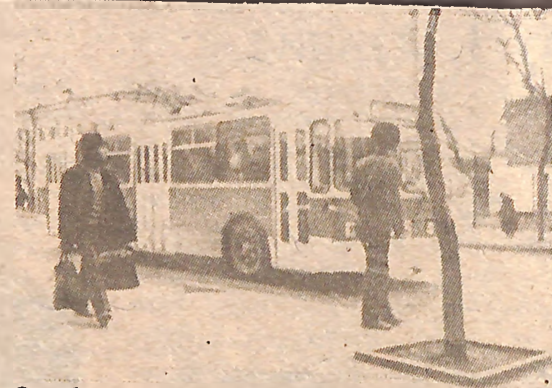
електрогазозварник — заробітна плата 300-500 крб.;

майстер служби енергогосподарства — заробітна плата 585 крб.;

заступник начальника управління — заробітна плата 840 крб.;

бухгалтер — заробітна плата 880 крб.

Робітники управління мають право на безкоштовний проїзд у міськелектротранспорті.

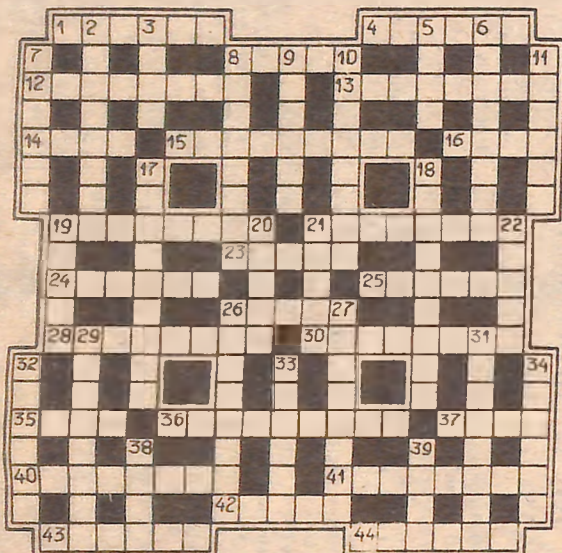
Забезпечуються дитячим садком.

За довідками звертатися у відділ кадрів управління.

Їхати тролейбусами №№ 2, 4, 8 до зупинки “Кінотеатр “Ятрань”, тролейбусами №№ 3, 5, 7, 1 до зупинки “Обласна лікарня”. Тел.: 55-30-75.

КРОСВОРД

По горизонталі: 1. Свіжа дієт. 4. Технічний вісник. 7. Річ. 8. Річ. 12. Річ. 13. Річ. 14. Річ. 15. Міра. 16. Діа. 17. Діа. 18. Діа. 19. Діа. 20. Діа. 21. Діа. 22. Діа. 23. Діа. 24. Діа. 25. Діа. 26. Діа. 27. Діа. 28. Діа. 29. Діа. 30. Діа. 31. Діа. 32. Діа. 33. Діа. 34. Діа. 35. Діа. 36. Діа. 37. Діа. 38. Діа. 39. Діа. 40. Діа. 41. Діа. 42. Діа. 43. Діа. 44. Діа.

По вертикалі: 2. Штат. 3. Вид. 4. Вид. 5. Вид. 6. Вид. 7. Вид. 8. Вид. 9. Вид. 10. Вид. 11. Вид. 12. Вид. 13. Вид. 14. Вид. 15. Вид. 16. Вид. 17. Вид. 18. Вид. 19. Вид. 20. Вид. 21. Вид. 22. Вид. 23. Вид. 24. Вид. 25. Вид. 26. Вид. 27. Вид. 28. Вид. 29. Вид. 30. Вид. 31. Вид. 32. Вид. 33. Вид. 34. Вид. 35. Вид. 36. Вид. 37. Вид. 38. Вид. 39. Вид. 40. Вид. 41. Вид. 42. Вид. 43. Вид. 44. Вид.

Склад В. МАНІЛЕНКО.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД "ЯЛИНКА"

надрукований у № 50 ("МК")

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 2. Кит. 4. Парус. 5. Лимар. 8. Винокуров. 12. Арабеск. 13. "Сіроен". 16. Інтелектуал. 21. Діатермія. 24. Ост. 26. Протестантизм.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Двір. 2. Казино. 3. Туялу. 6. "Ми". 7. До. 9. Наріле. 10. Каберне. 14. Ян. 15. "Ра". 17. Віст. 18. Лотос. 19. Карта. 20. Уніат. 22. Естамп. 23. Юра. 25. Яз.

Х Х Х
Мисис Смит постійно обмежувала себе в їді. Встав вечором на веси, страдала в очеревній раз убеди-лась, що дієта не прине-сла бажаного резуль-тата.

— Скажи, Дик, обра-

тилась мисис Смит к мужу. — Кака жєна тебе больше по душе-костяла, но брєзгливая или толстая и веселая? Отложив газету, муж спросил: — А сколько фунтов ты должна прибавить, чтобы стать веселой?

ПІД ЯКОЮ ЦИФРОЮ ВИ НАРОДИЛИСЬ?

Ви чули що-небудь про цифро-логію? Якщо вірити деяким закор-донним часописам, вона існує близь-ко тисячі років і фахівцями в цій галузі є японці. Цифрологія займається дослідженням наших характерів, успіхів та невдач. Достатньо знати свою цифру життя. Для цього дату народження (число, місяць і рік) присумуйте до однієї цифри у межах від 1 до 9. Це і буде особиста цифра життя.

Наприклад, людина народилася 8-го вересня 1955 року. Рахуємо: 8+9+1+9+5+5=37. Потім сумуємо двозначний результат до однієї цифри: 3+7=10, а 1+0=1. Народжена цифра — "1".

Якщо ви народилися під одини-цею, як, наприклад, Софі Лорен (20.09.1934 р./), — планета, яка вас опікає, Сонце. Ваше життя може бути повним успіхів при невпинній важкій праці і відмові від усього іншого. Велика самозакоханість під цифрою "1" закреслює можливість діяльності у будь-якому колективі. Честолюбність і потяг до успіху домінує у житті. Деякі, народжені під цією цифрою, навіть друзів використовують для особистої користі. Вміють завдяки своїй рішучості всюди бути лідером. Якщо у них щось не ладить-ся — звинувачують в усьому інших.

Якщо ви народилися під цифрою "2", ваша планета — Місяць. Риси вашого характеру — такт і дипломатія. Люди, народжені під цією цифрою — дружелюбні, намагаються налагоджувати різноманітні контакти, сміливо беруться за важкі завдання. Їхній оптимізм, жителюбність наближають оточення до них. Нічого не

завойовують силою, все приходить до них саме собою.

Якщо ви народилися під цифрою "3", то планета, яка вас охороняє, — Юпітер. "Трійки" контактні, на-строєні оптимістично, зацікавлені в тому, щоб у інших усе було чудово. Користуються успіхом як чудові про-мовці. У випадку невдачі спроможні знову швидко звестися на ноги. Все це приходить до них без зусиль. Пра-цюють, правда, поверхово, не заглиблюючись у проблеми, але якщо вже працюють, то працюють відмінно. Кохання потрібне їм для життя, як кисень.

Якщо ви народилися під цифрою "4", то планета, яка вас опікає, — Сатурн. Саме він "винуваєць" ваших матеріальних успіхів і дуже ре-алістичних поглядів на життя. Якщо "4" добиваються успіху, то завдяки важкій добросовісній роботі. Їхні друзі знають, що завжди можуть на них розраховувати, хоча вони не на-лежать до осіб, які демонструють свої почуття. "Четвірки" не уявляють себе поза сім'єю навіть тоді, коли їхні справи йдуть не кращим чином.

Народжені під цифрою "5" /як, приміром, Клаудія Кардінале, 15.04.1939 р./, планета, яка вас опікає, — Меркурій. Він наділяє ве-леческою спрагою діяльності і вул-канічною енергією. Життя для них — суцільні пригоди. Чутливі, інтелігентні, прогресивні. Коли до-водиться вирішувати проблеми, роб-лять це чудово. Не визнають службо-вої офіційності. Важко беруться за справи, які потребують особистої відповідальності. Рутину вбиває їх.

Народжені під цифрою "6" опікаються Венерою, яка доводить до ідеала велику мету і гарантує гар-монію життя. Красота і гармонія — ключові питання в діяльності "6". Звідси любов до музики та мистец-тва. "6" не виносять непорозуміння, тому кожне слово критики, яке баж-ають спрямувати на чиюсь адресу, підсолюджують. Вони природжені консультанти. Ставляться з великою довірою до оточення.

Народжені під цифрою "7" /Шарль Азнавур — 22.05.1924 р./ охороняються планетою Уран, яка допомагає логічно мислити і навіть сприяє філософії, що часто призво-дить до самотності та ізоляції. Ділянка успіхів — науково-дослідна робота і техніка, що не перешкоджає виводити із "сімок" великих ексцен-триків, філософів і діячів культури.

Народжені під цифрою "8" охоро-няються Марсом. Завдяки йому "8" мають гроші та успіх у житті. При всьому цьому вони не є рабами гро-шей та егоїстами. Добре розуміються на людях, їхніх слабкостях і вадах. За-вжди готові допомогти людям у тур-ботах.

Народжені під знаком "9" охоро-няються планетою Нептун. Зміна на-строю — головна риса "9". Ведуть нерегульований спосіб життя. З ча-сом стають ексцентриками, що в біль-шості випадків служить причи-ною повної ізоляції від людей. Треба визнати, що стосовно недоліків своїх друзів виявляють здоровий глузд. Вразливі до квітів та пейзажу.

Післяував Г. ХАРИТОНОВ.

11 січня — ВПЕРШЕ у те-атрі БЕНЕФІС заслужено-го артиста України Івана Кравцова. Початок о 18 го-дині.

12 і 18 січня — "Наречена з Парижа". Початок о 18.00.
17 січня — "Весела вдова". Початок о 19.00.

РЕПЕРТУАР ТЕАТРУ ім. Кропивницького

Засновники — координатори рата СМОК і трудовий колектив редакції
Наш р/р № 002700202 у дирекції Укрсоцбанку м. Кіровограда, МФО 323293.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Обласна друкарня, м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.
Газета виходить щосуботи.

Телефони: редактора — 22-54-26; відповідального сен-ретаря — 22-27-65; секторів: економіки та екології — 22-04-84; культури і моралі — 22-29-92; комсомольського життя та політики — 22-04-84; учнівської та студент-ської молоді — 22-59-82; соціальних проблем — 24-66-79; робітничої молоді і спорту — 24-64-21; фотолaboratorії — 24-94-94; коректорської — 23-61-83; оголошень — 22-59-82; бухгалтерії — 22-47-22.

Редактор
М. ШВОРАК

VIDEO

НЕДІЛЯ, 12 СІЧНЯ

10.00 "Фантомас проти Інтерполу".
11.30 "Ультрафорс". Бойовик.
13.30 "Бак Рождер в XXV столітті". Фантастика.
15.30 "Боксер з Таїланду". Бойовик.
17.30 "Піри на дорогах". Бойовик.
19.30 "Флетч". Бойовик.
21.30 "Кішечка". Фільм для дорослих.

ПОНЕДІЛОК, 13 СІЧНЯ

10.00 "Земля до початку часу". Мультфільм.
11.30 "Замкнена ніч". Бойовик.
13.30 "Вторгнення з Марсу". Фантастика.
15.30 "Гіганти". Жахи.
17.30 "Омен II". Мистика.
19.30 "Ніко II". Бойовик. В головній ролі С. Сігел.
21.30 "Земля". Фільм для дорослих.

ВІВТОРОК, 14 СІЧНЯ

10.00 "Принц та жабка". Мультфільм.
11.30 "Загиб фантастичного призначення". Фанта-стика.
13.30 "Ліон". Бойовик.
15.30 "Ті, що дарують безсмертя". Жахи.
17.30 "Омен III". Мистика.
19.30 "Всупереч смерті". "Ніко III". Бойовик.
21.30 "Чергові пригоди Тенесі Бака". Фільм для дорослих.

СЕРЕДА, 15 СІЧНЯ

10.00 "Астрів в Британії". Мультфільм.
11.30 "Річка смерті". Бойовик.
13.30 "Дельта 3". Фантастика.
15.30 "Ніч на полях смерті". Бойовик.
17.30 "Омен IV". Мистика.
19.30 "Візначені смертю". "Ніко IV". Бойовик.
21.30 "Дев'ять з половиною тижнів". Фільм для дорослих.

ЧЕТВЕР, 16 СІЧНЯ

10.00 "Бембі". Мультфільм.
11.30 "Смертельна реакція". Бойовик.
13.30 "Великий кайф". Бойовик.
15.30 "Бродяга". Детектив.
17.30 "Назад у майбутнє". Фантастика.
19.30 "Бруклінська бойня". "Ніко V". Бойовик.
21.30 "Жінка у дзеркалі". Фільм для дорослих.

П'ЯТНИЦЯ, 17 СІЧНЯ

10.00 "Робін Гуд". Мультфільм.
11.30 "Пташечка на проводах". Бойовик.
13.30 "Зоряний кристал". Фантастика.
15.30 "Демони II". Жахи.
17.30 "Назад у майбутнє". 2. Фантастика.
19.30 "Робін Гуд". Фільм-легенда.
21.30 "Еммануель-5". Фільм для дорослих.

СУБОТА, 18 СІЧНЯ

10.00 "Флеш Гордон". Мультфільм.
11.30 "Ніч на 8". Бойовик.
13.30 "Джексон на прізвисько "Мотор". Бойовик.
15.30 "Лінія війни". Бойовик.
17.30 "Назад у майбутнє". 3. Фантастика.
19.30 "Жертви війни". Бойовик.
21.30 "Кохання". Фільм для дорослих.

НЕДІЛЯ, 19 СІЧНЯ

10.00 "Бетмен". Мультфільм.
11.30 "Пірозці "Дельта". 1. Бойовик.
13.30 "Пірозці "Дельта". 2. Бойовик.
15.30 "Потойбічні історії". Жахи.
17.30 "Меловий місяць з привидами". Комедія.
19.30 "Новачок". Бойовик.
21.30 "Дика орхідея". Фільм для дорослих.

Кінотеатр "Ятрань"

З 13 по 19 січня у великому залі любителі гострих відчуттів можуть подивитися повний американський художній фільм "Електроник". Жахи, містика, пригоди. Фантастика... — на ваш смак, шановні кіровоградці! Се-анси: 10.30; 12.30; 14.30; 16.30; 18.30; 20.30. У малому залі до вашої уваги пригоди осіб королівського дому, що зацікавлять глядачів англо-французького фільму "Мо-лоді роки королеви". Шанувальники індійського кіно, для вас демонструватиметься художній фільм "Містер Індія". Про сеанси ви довідаєтесь з афіш кінотеатру.

Кінотеатр імені Держинського

У червоному залі з 13 січня демонструватиметься американський бойовик "Нові пригоди Тенесі Бака". Початок сеансів: 10.10; 12.10; 14.10; 16.10; 18.10; 20.10. А в зеленому залі глядачі зустрінуться з героями американ-ського гостросюжетного фільму "Ангел-2 або Ангел-ко-месник", звичайними з непереможної стрічки "Ангел-ко". Сеанси: 10.20; 12.20; 14.20; 16.20; 18.20; 20.20. Кіровоградці, зали кінотеатру ждуть вас!